

3139

20.II.2007

Biroul permanent al Senatului
Bp 547 29.11.2007

**GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU**

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție,
Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *Lege pentru completarea Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public*, inițiată de 5 deputați independenți (Bp. 547/2007).

I. Principalele reglementări

Prin această inițiativă legislativă se propune introducerea în textul *Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public* a unei noi secțiuni care să cuprindă dispozițiile speciale privind accesul la informațiile de interes public referitoare la domeniul public și privat al statului ori al unităților administrativ-teritoriale.

II. Propunerি și observații

1. Cadrul normativ existent asigură transparența actelor încheiate sau emise de către autoritățile publice. Astfel, potrivit dispozițiilor Legii nr. 544/2001, orice persoană are dreptul să solicite și să obțină de la autoritățile și instituțiile publice, în condițiile legii, „*informații de interes public*”. Prin această sintagmă se înțelege „*orice informație care privește activitățile sau rezultă din activitățile unei autorități sau instituțiilor publice, indiferent de suportul ori de forma sau modul de exprimare a informației*”.

De asemenea, art. 11¹ din Legea nr. 544/2001 stabilește că „*orice autoritate contractantă, astfel cum este definită prin lege, are obligația să pună la dispoziția persoanei fizice sau juridice interesate, în condițiile prevăzute la art. 7, contractele de achiziții publice*”.

Totodată, Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică obligă autoritățile administrației publice și alte instituții publice care utilizează resurse financiare publice să asigure transparența decizională în raporturile stabilite între ele și cetățeni ori asociațiile legal constituite ale acestora.

De regulă, bunurile din domeniul public sau privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale fac obiectul unor contracte de concesiune sau privatizare. Atât concesionarea, cât și privatizarea se fac prin licitație publică, iar reglementările legale referitoare la organizarea și desfășurarea licitațiilor publice asigură transparența necesară.

Excepțiile existente în acest moment în ceea ce privește aplicarea regulilor relevante anterior, care au în vedere cazurile în care executarea unor anumite acte ale autorităților publice trebuie însotită de măsuri speciale de siguranță (spre exemplu: pentru protejarea informațiilor din domeniul apărării naționale, siguranței și ordinii publice dacă acestea fac parte din categoria informațiilor clasificate), sunt justificate.

2. În legătură cu interdicția prevăzută la **alin. (2) al art. 20¹**, apreciem că această soluție trebuie reanalizată luându-se în considerare și dispozițiile art. 11¹ și art. 12 din Legea nr. 544/2001, care reglementează exceptii de la liberul acces al cetățenilor la anumite informații; în forma prezentată această interdicție fiind de natură a duce la dificultăți în aplicare.

3. Referitor la aplicabilitatea măsurilor propuse inclusiv actelor „*aflate în executare la data intrării în vigoare a prezentei legi*”, apreciem, pe de o parte, că acestea ar trebui să facă obiectul unor dispoziții proprii legii de completare, fiind evident că nu se pot aplica decât de la data intrării în vigoare a acesteia, iar nu de la data intrării în vigoare a Legii nr. 544/2001, respectiv 23 octombrie 2001, caz în care dispozițiile ar avea efect retroactiv și ar contraveni art. 15 alin. (2) din Constituție.

Pe de altă parte, apreciem că măsura publicării actelor aflate în executare și care conțin clauze de confidențialitate sau similare este de natură a deschide calea acțiunilor în instanță îndreptate împotriva statului român și respectiv unităților administrativ-teritoriale, părți în

asemenea contracte, pentru nerespectarea clauzelor contractuale, întrucât „*contractul este legea părților*”.

4. În ceea ce privește încadrarea ca infracțiune a faptei de nerespectare a obligațiilor prevăzute la art. 21¹ și sancționarea sa cu închisoare de la 6 luni la 2 ani, considerăm aceasta este excesivă și nejustificată, cu atât mai mult cu cât Legea nr. 544/2001 prevede doar măsuri sancționatorii administrative – răspundere disciplinară, pentru refuzul explicit sau implicit al persoanelor obligate să furnizeze informații de interes public, persoana care se consideră vătămată printr-un asemenea refuz având deschisă calea în contencios administrativ pentru obligarea autorității sau instituției publice să furnizeze informațiile de interes public solicitate și să plătească daune morale și/sau patrimoniale.

În plus, semnalăm că subiect al infracțiunii prevăzute la art. 22¹ poate fi, în principal, doar o persoană juridică.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Călin POPESCU - TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**
Președintele Senatului